

[Pernille Forchhammer]

Hvis vi tager beslutning om det i dag, må det være en understregning af, at vi synes, det er netop disse foranstaltninger, der skal opprioriteres, og derfor vil jeg godt spørge forslagsstillerne, om ikke beslutningen i dag mere er af principiel karakter, end den har en rent praktisk betydning. Kommunerne kan jo fortsat gøre, som de vil, også i tilfælde af, at forslaget skulle blive vedtaget.

Vi er i Socialdemokratiet meget enige i intentionerne med forslaget, hvis jeg altså har forstået intentionerne korrekt, og når jeg sætter spørgsmålstegn ved det, skyldes det, at jeg ikke synes, at intentionerne harmonerer fuldstændig med forslagets indhold. For mig at se er formålet med forslaget at inddrage ungdommen betydelig mere i de lokale beslutningsprocesser, i kommunens sociale liv og i arbejds- og uddannelseslivet, og her er vi fuldstændig enige med SF. Det er en vigtig problemstilling, vi står over for, men vi synes ikke, at forslaget indeholder den rigtige måde at løse problemerne på.

Der foreslås oprettelse af ungdomsråd i landets kommuner. Jamen der er i dag et antal af eksempler på eksisterende ungdomsråd, som ikke fungerer, fordi de unge ikke er tilfreds med den måde, rådene fungerer på, og ikke synes, man er nået et skridt videre i problemløsningen – måske snarere tværtimod nogle steder. Jeg tror ikke på, at man nogen sinde vil opnå det ønskede resultat gennem oprettelse af ungdomsråd, for det, som vi unge oplever med ungdomsrådene, er, at vi via vores holdninger og behov bliver isoleret i en lille fin boks, der hedder ungdom, og ungdom er ikke karakteriseret ved behov, evner, ideer, problemer m.v. Nej, det er i stedet for en kasse, som indeholder et aldersinterval, og her kunne jeg godt tænke mig at spørge forslagsstillerne, hvad det er for et aldersinterval, man her tænker på, når man snakker om gruppen af unge.

For mig og for Socialdemokratiet at se er ungdomsråd ikke vejen til ligestilling af ungdommen, og det er efter vores mening en ligestilling, vi har brug for. Det er uhyre vigtigt, at unge får indflydelse på den lokale politik og på beslutninger, der har med deres hverdag at gøre, men der er jo ingen steder i dag, hvor unges hverdag er totalt isoleret fra andre aldersgrupper. Hvorfor skal deres kompetence så indskrænkes til kun at omfatte dem selv uden rela-

tion til andre grupper? Har vi ikke båse og kasser nok i dette samfund? Hvis man virkelig vil give os unge indflydelse på vores situation, så ligestiller man os med andre grupper i samfundet, man giver os en reel indflydelse og et ansvar på vores arbejdsplads, i uddannelsesinstitutionerne, i fritidsforeningerne, i beboerhuse- ne, alle steder, hvor unge færdes.

For at det kan fungere, er det også vigtigt, at der er adgang til information for unge, så f.eks. Kommuneinformation også formuleres, så unge føler indholdet vedkommende, og at det distribueres de steder, hvor unge færdes, så unge inddrages i kommunens fællesskab, frem for at man laver et isoleret og dermed efter vores mening også et indskrænket fællesskab for unge alene. Der er behov for en betydelig større tolerance generationerne imellem, for at vi tør bruge hinanden og hinandens erfaringer, og ungdommen har et hav af erfaringer. Vi er vokset op i en tid med andre internationale og teknologiske rammer og har derfor også naturligt en anden indgangsvinkel til en række spørgsmål. De erfaringer skal bruges, og de skal have lejlighed til at udvikles, bl.a. i samspil med de mange erfaringer, som alle andre aldersgrupper har.

At give unge en sådan indflydelse og placering i kommunen er et brud med den hidtidige politik, hvor man forgæves søgte efter en ny kasse eller et nyt sidespor til ungdommen. Det kræver en målrettet hensyntagen til unges behov. Jeg kan derfor godt være enig med forslagsstillerne i, at der er behov for en eller anden form for ungdomsteam eller – hvis man skal vælge et mere dansk ord – ungdomsgruppe, hvis opgave det må være at skaffe albuenum til de unge i kommunen, at sikre, at de behov, som specielt kendetegner gruppen af unge, kan varetages i kommunen, at informationen kan distribueres til unge, og at unge bliver set og inddraget i relation til det sociale liv og arbejds- og uddannelseslivet i kommunen.

Men vi tror ikke på, at man med etablering af specielle ungdomsrådgivninger løser problemet, man skubber det kun over i en fin, ny kasse. Det må være målet, at der er plads til alle unge i rådgivninger, i institutioner og i forvaltninger rundt om i kommunen. Jeg er faktisk sikker på, at mange af vore systemer i dag kunne lære meget af at prøve at tage hensyn til de behov, erfaringer og krav, som ungdommen har.